

Kunduracının oğlu

- Polanyadan bir hikaye

SKOMAKERSØNNEN

- En polsk fortelling

Bir zamanlar babasıyla birlikte yaşayan bir kunduracı çocuk varmış. Babası öfkeli bir haydut ve her zaman çocuğa bağırıyormuş. Bir gün babası öfkелendi ve oğlunu evden attı. Çocuk sadece biraz ekmek alabildi ve uzaklara kayboldu.

Det var en gang en gutt som bodde sammen med sin far som var skomaker. Faren var en sinnatagg og kjeftet på gutten hele tida. En dag ble faren så sint, at han kastet ut gutten sin hjemmefra.

Çocuk bir ormana gelene kadar yürüdü ve yürüdü.
Tarlalardan ve çayirlardan geçti ve sonunda o kadar
yorgun oldu ki dinlenmek için uzandı.

Gutten fikk bare med seg litt brød, og dro sin vei. Han gikk og gikk,
helt til han kom til en skog.

Han gikk gjennom busker og kratt, og til slutt ble han så sliten at han
la seg ned for å hvile.

Aniden, her tarafta etrafta koşan, birbirine çarpan ve yıkıcı bir sürü karınca gördü. "Ne oldu?" diye düşündü oğlan.

Plutselig så han masse maur som løp rundt til alle kanter, de krasjet med hverandre og det var virkelig kaos.

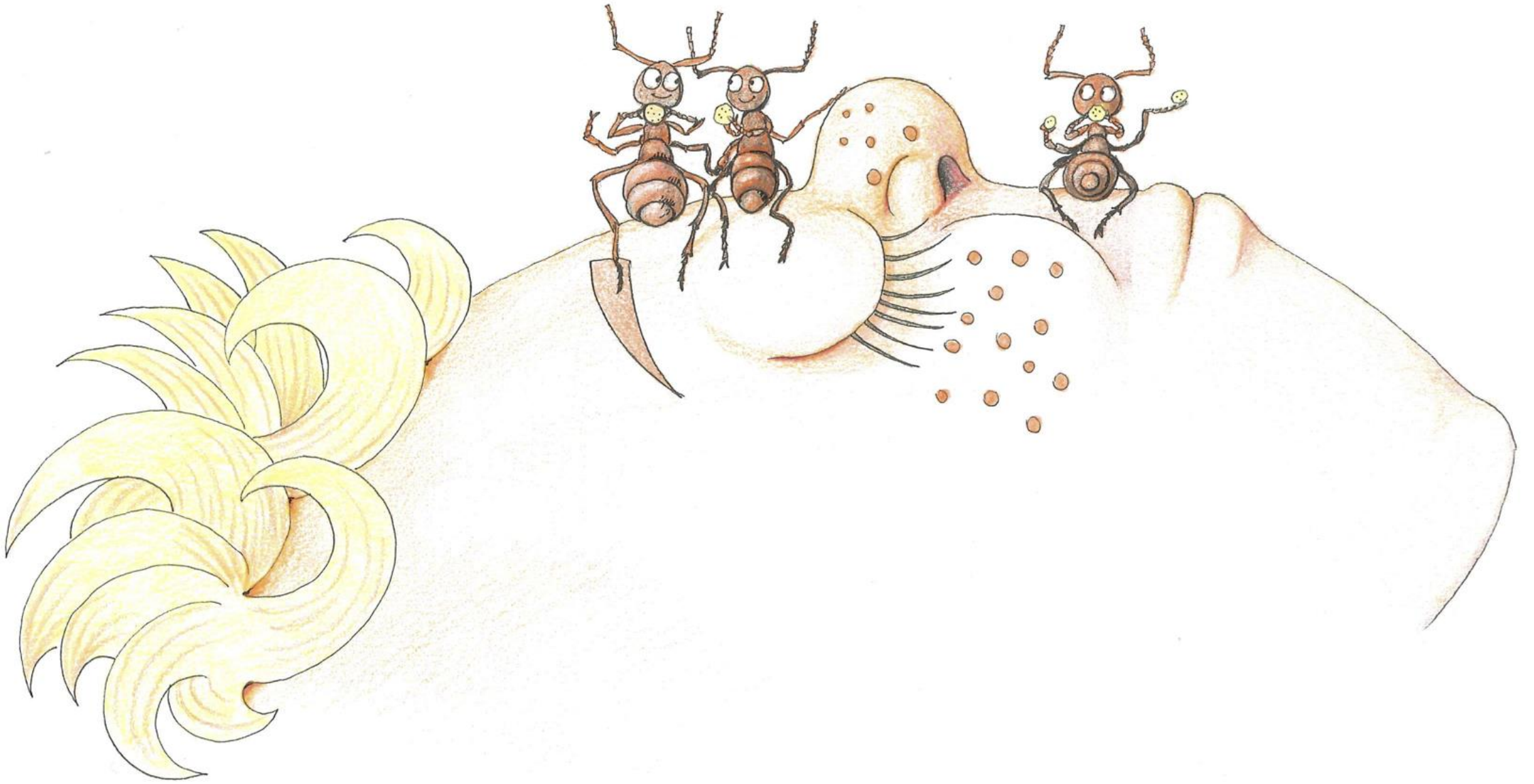
«Hva har skjedd?» tenkte gutten.

"Ahaa!" Çocuk kırık bir karınca duvarı olduğunu gördü. "Evlerini kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum," dedi oğlan ve toprağı yerlerine doğru süpürerek.

«Aha!» Gutten så at det var en maurtue som var ødelagt. «Jeg vet hvordan det er å miste hjemmet sitt,» sa gutten, og feiet jorda tilbake på plass.

Deretter tok han en håndfull med brødsmuler ut av lomma og strødde det rundt til maurene.

Daha sonra cebinden bir avuç ekmek kırıntısı çıkardı ve karıncaların etrafına serpti. Ve karıncalar ekmek yerken, çocuk uykuya daldı.

Mens maurene spiste brød, la gutten seg ned og sovnet.

Ertesi gün çocuk uyandı ve gitmeye hazırlandı. Sonra karıncalar toplandı ve şöyle dedi:

"Çok nazik olduğun için teşekkür ederiz, seni asla unutmayacağız ve gelip sana yardım edeceğimize söz veriyoruz."

"Bana nasıl yardım edeceksin?" dedi oğlan gülümseyerek ve yoluna devam etti.

Neste dag våknet gutten og gjorde seg klar til å dra videre.

Da samlet maurene seg rundt ham og sa: «*Takk for at du var snill og grei, vi skal aldri glemme deg.*

Vi lover å komme og hjelpe deg». «Hvordan skal dere hjelpe meg?» sa gutten smilende og fortsatte på sin vei.

Baliklarla dolu bir nehre gelene kadar tarla ve çayrlarda yürüdü - japon balığı.

Han gikk gjennom skog og mark, helt til han kom til en elv - full av fisk - gullfisk!

Japon balıkları çocuğu görünce çok korktular çünkü çocuğun onları yakalayıp yiyeceğini düşündüler. Böylece hızla yüzmeye başladılar. "Evden ayrılmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum," dedi çocuk. Bu yüzden cebinden bir avuç ekmek kırıntısı çıkardı ve suya fırlattı.

Da gullfiskene så gutten, ble de så redde. De trodde at gutten skulle fange dem og spise dem opp.

Dermed begynte de å svømme fort av sted. «Jeg vet hvordan det er å måtte forlate sitt hjem,» sa gutten.

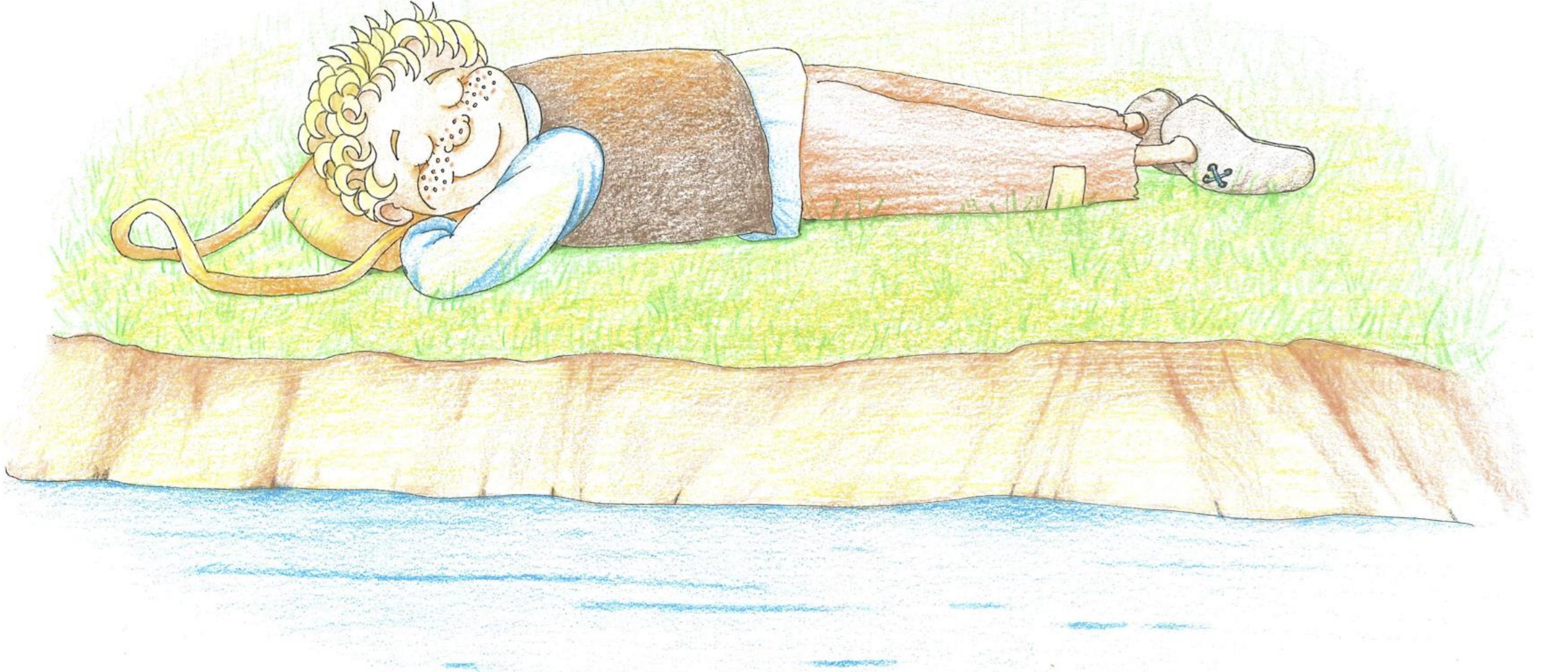
Dermed tok han en håndfull med brødsmler ut av lomma si og kastet det ned i vannet.

Balıklar ekmek kokusunu aldı, arkasını döndü ve birbirlerine çarptıkça çabucak yüzdü.

Sonra yemeğin üzerine savaşılmaya başladılar ve ağgözlülikle yediler.

Fiskene luktet brødet, snudde seg og svømte fort tilbake mens de krasjet i hverandre. De begynte å sloss om maten og spiste grådig opp alt sammen.

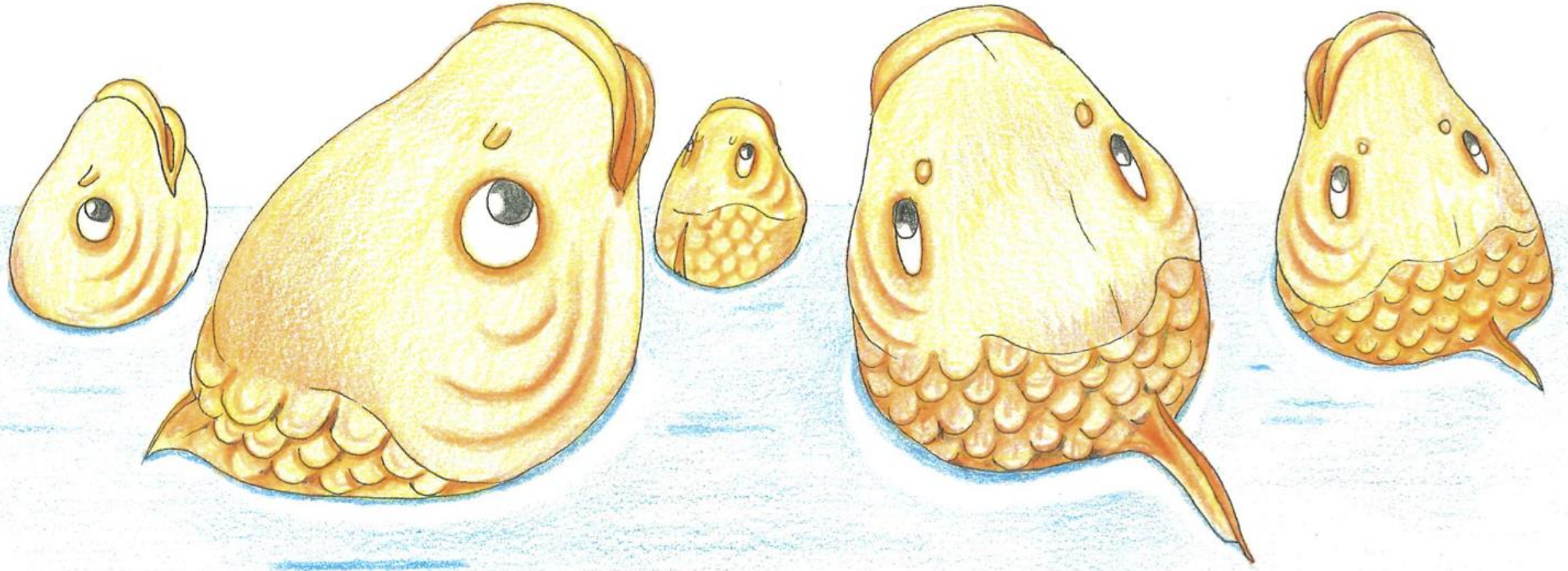

Çocuk gülümsedi ve sonra çocuk uzandı ve uykuya daldı.

Gutten smilte, la seg ned og sovnet.

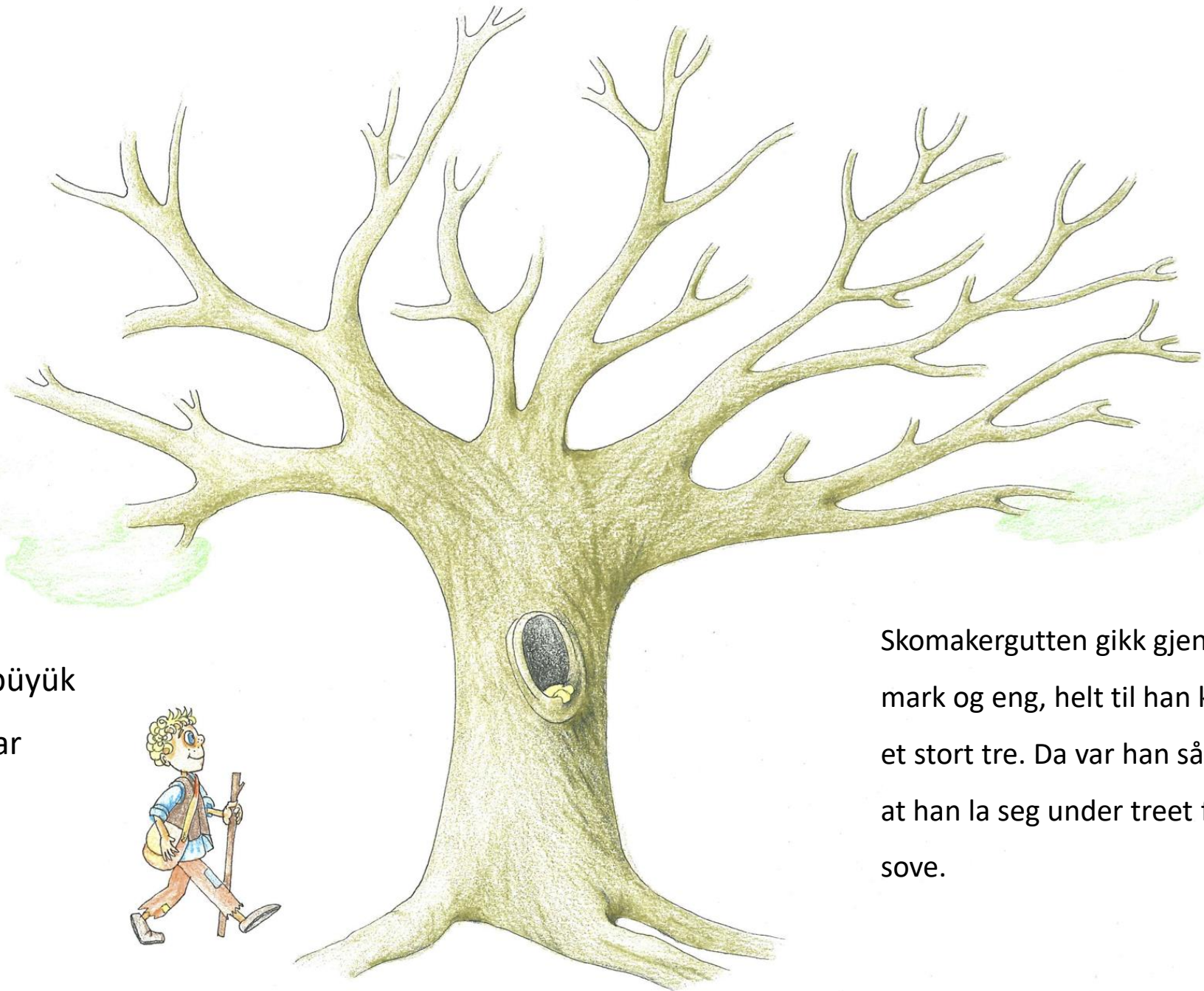
Ertesi gün çocuk uyandı ve gitmeye hazırlandı.
Neste dag våknet gutten og gjorde seg klar til å dra videre.

Sonra balıklar başlarını sudan çıkardı ve şöyle dedi: "Çok nazik olduğun için teşekkür ederiz, seni asla unutmayacağız ve gelip sana yardım edeceğimize söz veriyoruz. «"He he, bana nasıl yardım edeceksin?" dedi çocuk, ve yoluna devam etti.

Da stakk fiskene hodene opp av vannet og sa: «Takk for at du var snill og grei, vi skal aldri glemme deg. Vi lover å komme og hjelpe deg». «He, he, hvordan skal dere hjelpe meg?» sa gutten og fortsatte på sin vei.

Tarlalarda ve ayirlarda byk
bir aėaca ulařincaya kadar
yrd. Sonra o kadar
yorgundu ki uyumak iin
ağacın altına uzanmıştı.

Skomakergutten gikk gjennom
mark og eng, helt til han kom til
et stort tre. Da var han s sliten
at han la seg under treet for 
sove.

"Bzzzzzzz," diye duydu aniden. Ayağa kalktı ve etrafına baktı. Arılar her taraftan başının üstünde döndüler. "Ne oldu," diye düşündü. "Ahaa!" Bir ağaç mağarasından ve etrafa atılan balmumundan çıkarılan arı kovanlarını fark etti. "Evden ayrılmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum," dedi çocuk ve cıvataları bir araya getirdi.

«Bzzzzzzz,» hørte han plutselig. Han reiste seg og så seg rundt. Over hodet hans virvlet det mange bier til alle kanter.

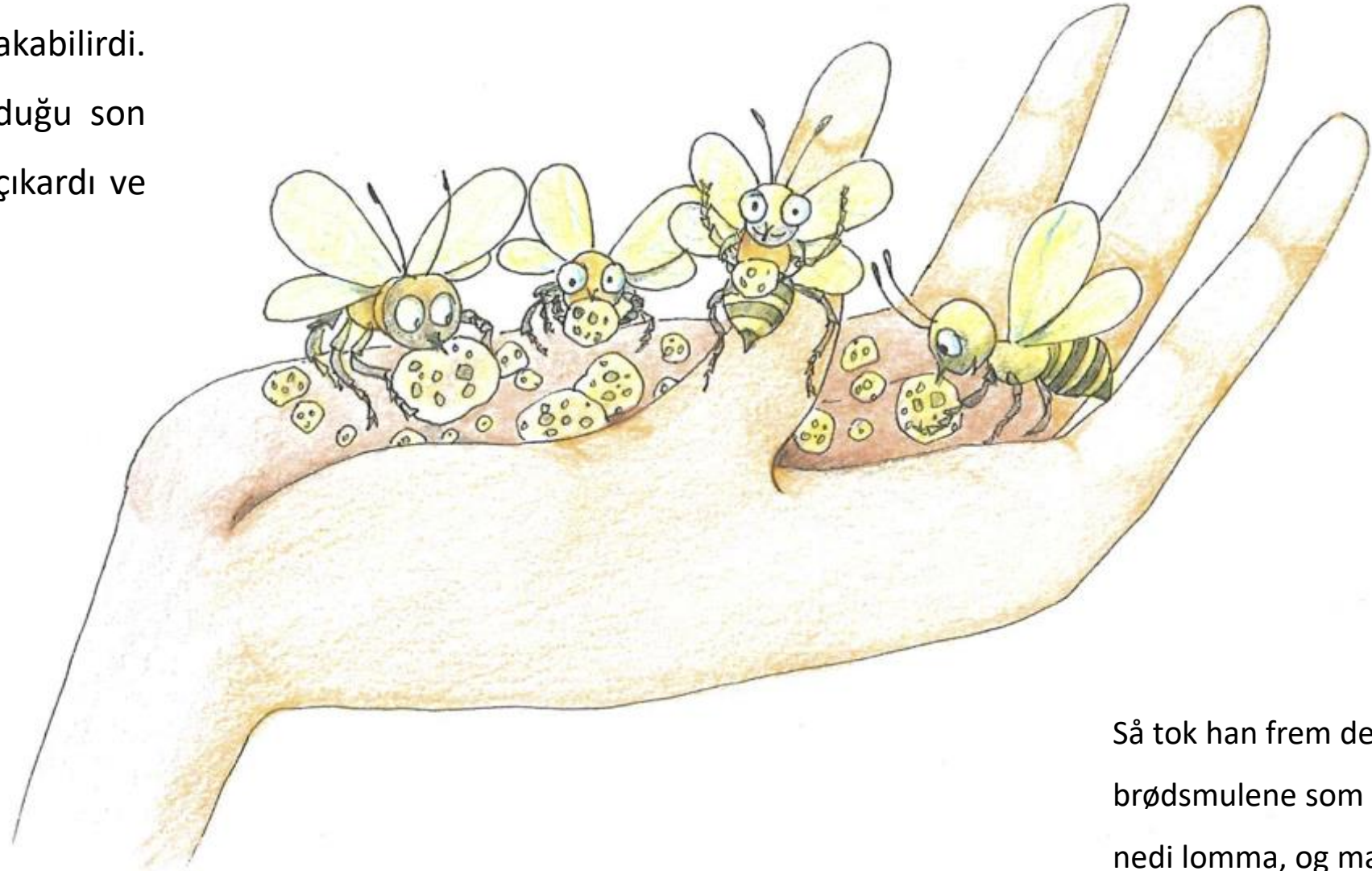
«Hva har skjedd?» tenkte han.

«Aha!» Han la merke til noen bikuber som var dratt ut av trehuler, og bivoks som hadde blitt kastet rundt omkring.

«Jeg vet hvordan det er å miste et hjem,» sa gutten og satte kubene sammen igjen. Nå kunne biene samle honning og legge egg igjen.

Artık arılar bal toplayıp
tekrar yumurta bırakabilirdi.
Sonra cebinde bulduđu son
ekmek kırıntılarını çıkardı ve
arıları besledi.

Så tok han frem de siste
brødsmulene som han fant
nedi lomma, og matet biene.

Sonra derin bir uykuya daldı.

Deretter sovnet han.

Ertesi gün, çocuk ayağa kalktı ve çok aç olduğunu fark etti. Artık ekmek kırıntısı kalmadı. "Gidip yiyecek bulmam gerekiyor," dedi. Sonra arılar başının etrafında dönüp şöyle dedi: "Çok nazik olduğun için teşekkür ederiz, seni asla unutmayacağız ve gelip sana yardım edeceğimize söz veriyoruz." "Bana nasıl yardım edeceksin?" dedi çocuk, ve yoluna devam etti.

Neste dag sto gutten opp og merket at han var kjempesulten.
Han hadde ikke flere brødsmuler igjen. «Jeg må dra og finne noe mat,» sa han.
Da slo biene en sirkel rundt hodet hans og sa: «*Takk for at du var snill og grei, vi skal aldri glemme deg. Vi lover å komme og hjelpe deg*». «*Hvordan skal dere hjelpe meg?*» sa gutten og fortsatte på sin vei.

Bir şehre gelene kadar
tarlalardan ve
çayırlardan geçti. Şehirde
birçok ev vardı. Evlerin
ortasında bir kale vardı.
Kalenin ortasında çok
yüksek bir kule vardı!

Han gikk gjennom mark og
eng, helt til han kom til en
by. I byen var det mange
hus.
Midt mellom husene var
det et slott. I midten av
slottet var det et tårn.

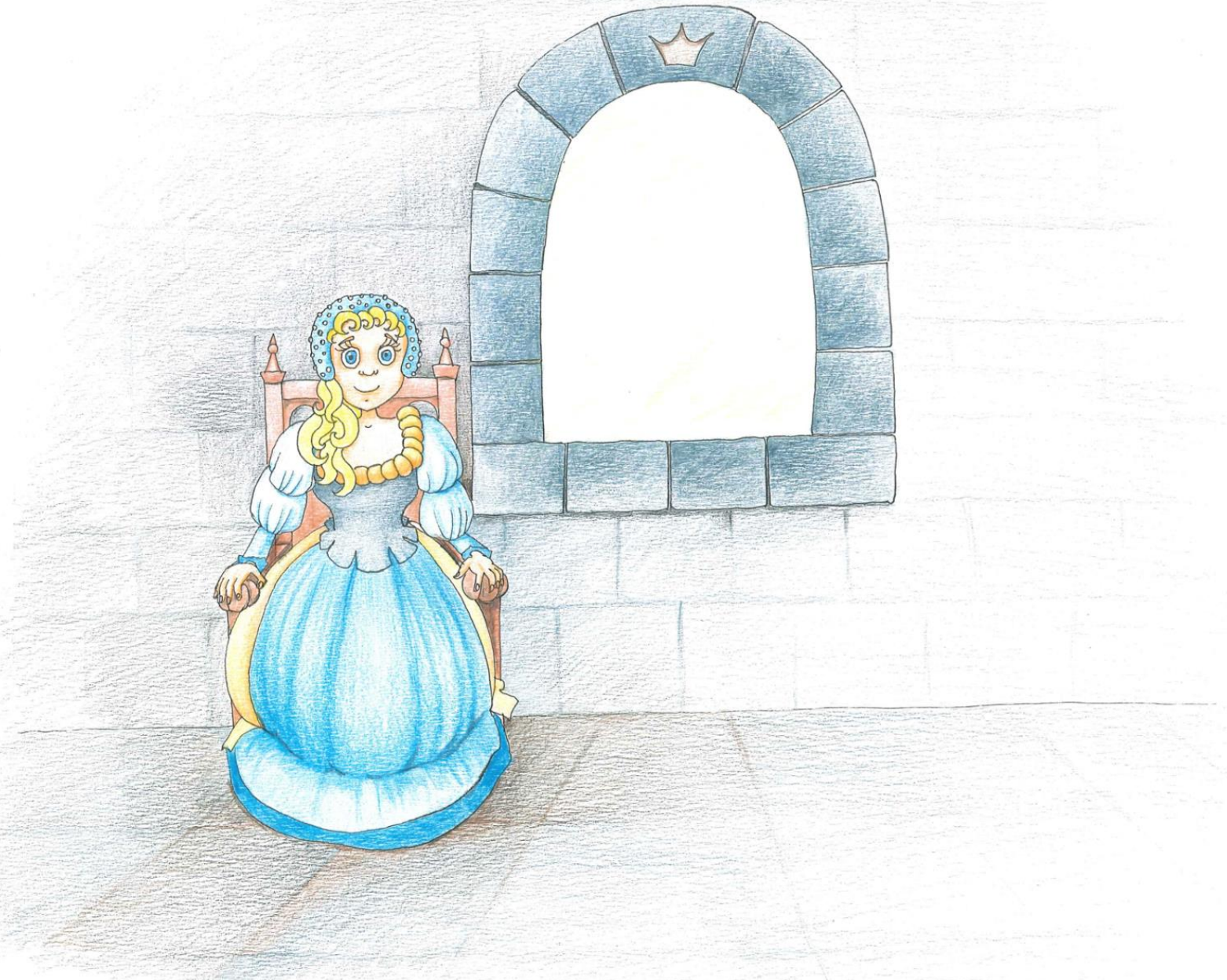

Kulede bir oda vardı. Odanın içinde güzel bir prenses vardı.

Tårnet var kjempehøyt og oppe i tårnet var det et rom.

İçeri kilitli ve anahtar kaybolmuştu.
Odanın anahtarını bulmayı başaran
kişi bir prensesle evlenebilirdi. Annesi
buna karar vermişti.

Inni rommet var det en vakker prinsesse. Hun
var låst inne og nøkkelen var borte. Den som
klarer å finne nøkkelen til rommet hennes,
skulle få gifte seg med henne, hadde moren
hennes sagt.

Ayakkabıcı çocuk şansını deneyecekti. Böylece kaleye gitti ve kapıyı çaldı. Prensesin annesi kapıyı açtı.

Skomakergutten ville ta sjansen. Derfor dro han til slottet og banket på.

B y k kulaklar , eğri bir burnu, başında siyah uzun bir şapkası ve bacaklarının arasında bir s p rge vardı. O sadece bir cadıydı!

Moren til prinsessa  pnet d ra.

Hun hadde store  rer, krokete nese, svart stor hatt p  hodet og en feiekost mellom bena.

Hun var rett og slett en heks!

"Prensesle evlenmek için mi buradasın?" diye sordu cadı. "Titreyerek evet, diye yanıtladı ayakkabıcı çocuk." O zaman üç görev yapman gerekiyor, "dedi cadı. "Ve eğer bunlardan birini yapamazsan, boynunu çevireceğim!" "Bana görevleri ver," dedi korkarak ayakkabıcı çocuk.

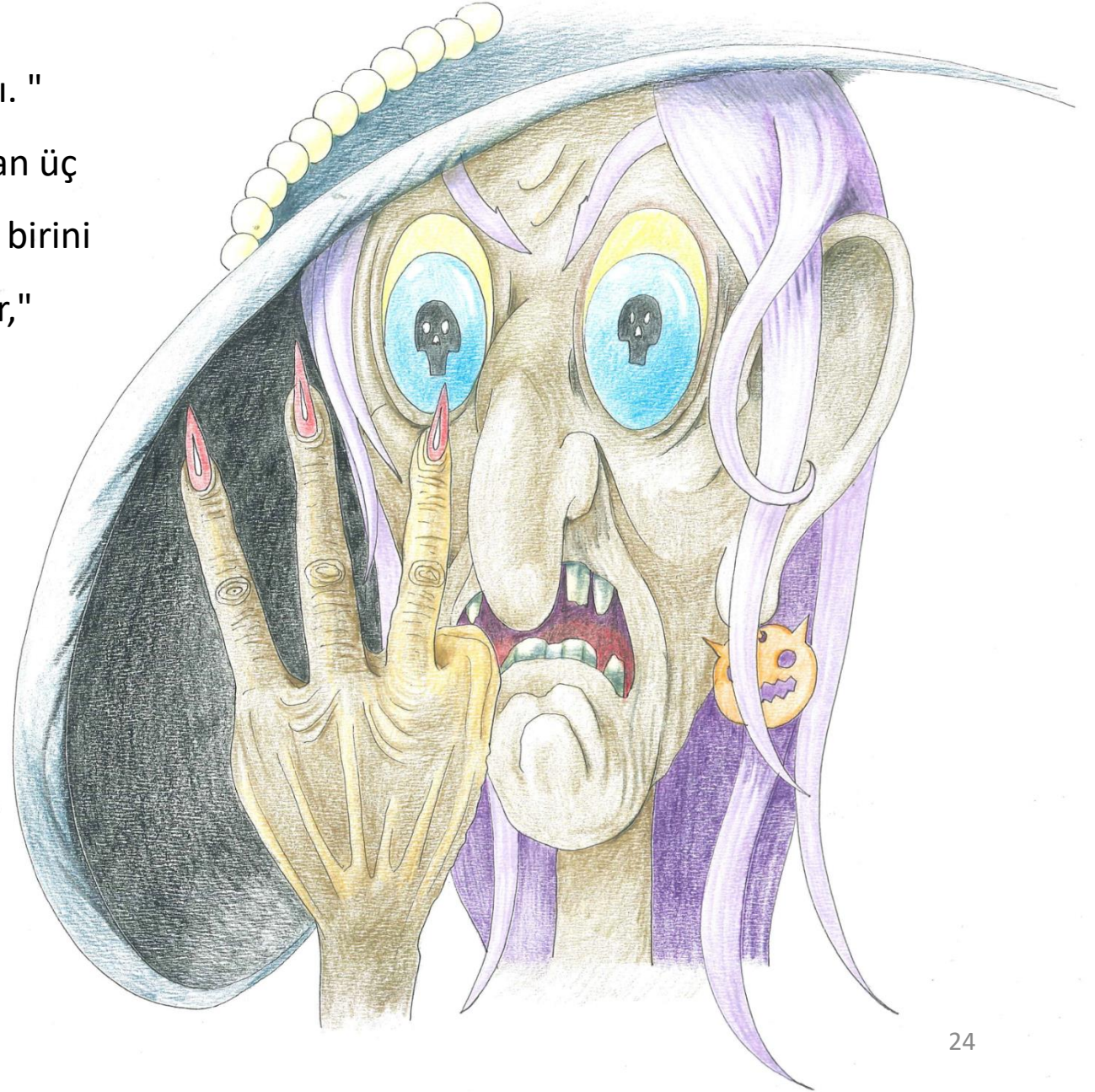
«Er du her for å gifte deg med prinsessa?» spurte hekse.

«Ja,» svarte Skomakergutten skjelvende.

«Da må du greie å gjøre tre oppgaver,» sa hekse.

«Hvis du ikke klarer en av dem, vil jeg vri om halsen på deg!»

«Gi meg oppgavene,» sa Skomakergutten redd.

Sonra çocuğun önüne küçük haşhaş tohumu bulunan bir kum verdi. "Kumu haşhaş tohumlarından ayırman gerekiyor," dedi cadı. "Gün batımına kadar yapamazsan, boynunu çevireceğim!"

Da tømte hekşa en haug med sand og masse bittesmå valmuefrø foran ham.

«Du skal skille sanden fra valmuefrøene,» sa hekşa.

«Rekker du det ikke til solnedgang, vrir jeg om halsen på deg!»

Çocuk başladı ve tek tek haşhaş tohumlarını kumdan çıkardı. Güneş yok olana kadar çalıştı ve çalıştı. "Hala çok şey kaldı," dedi çocuk yorgun. "Artık yapamam, şimdi cadı boynumu bükecek! "

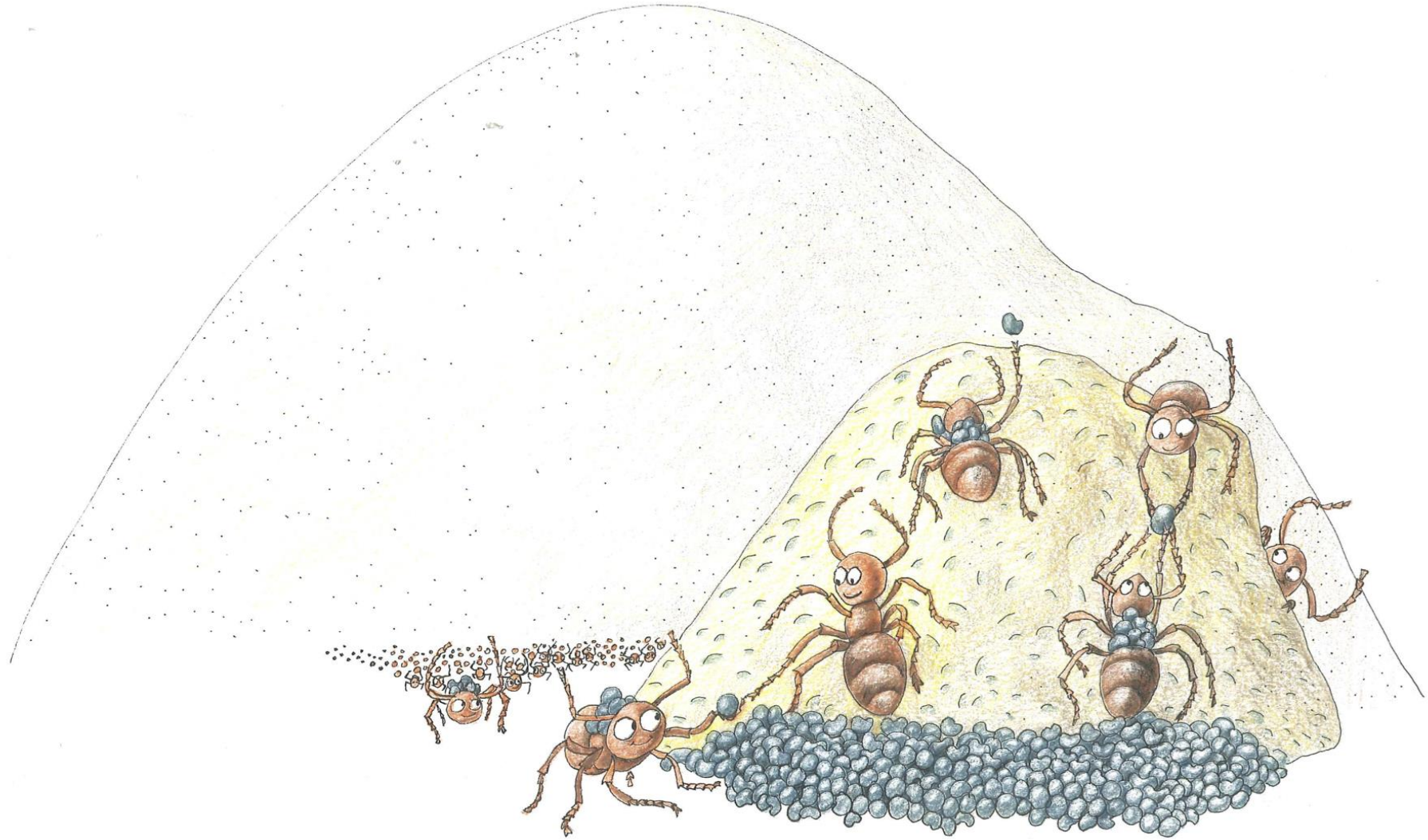
Gutten satte i gang. Han tok ett og ett av valmuefrøene ut fra sanda.

Han jobbet og jobbet, helt til sola begynte å gå ned. «Det er fortsatt masse igjen,» sa gutten sliten.

«Jeg klarer ikke mer. Nå kommer hekse til å vri om halsen på meg!»

Plutselig følte han noe som rørte på seg. Det var maurene som hadde kommet for å hjelpe ham!

Aniden parmaklarına dokunan bir şey hissetti. Ona yardım etmeye gelen karıncalar vardı! Karıncalar harekete geçti ve haşhaş tohumlarını kumlardan ayırdı. Ve bir, iki ve üçte iş bitti!

Maurene satte i gang og skilte valmuefrøene fra sanda. Og på én, to, og tre var jobben gjort!

Çocuk kumsuz haşhaş tohumu
kepçesini getirdi ve cadıya koştı.
"Şimdi şanslıydın!" dedi cadı ve
sinirlendi

Gutten tok med seg bötta med
valmuefrø, fri for sand, og løp til hekse.
«Nå hadde du flaks!» sa hekse irritert.

Ertesi gün cadı ayakkabıcı çocuğa daha da zor bir görev verdi: "Prensesin odasının anahtarı nehre düştü. Bul onu! Eğer akşama kadar yapamazsan, boynunu çevireceğim!" dedi cadı ve yüksek sesle güldü.

Dagen etter ga hekse Skomakergutten en enda vanskeligere oppgave:

«Nøkkelen til rommet til prinsessa har falt ned i elven.

Finn den! Rekker du det ikke til i kveld, vrir jeg om halsen på deg!" sa hekse mens hun lo høyt.

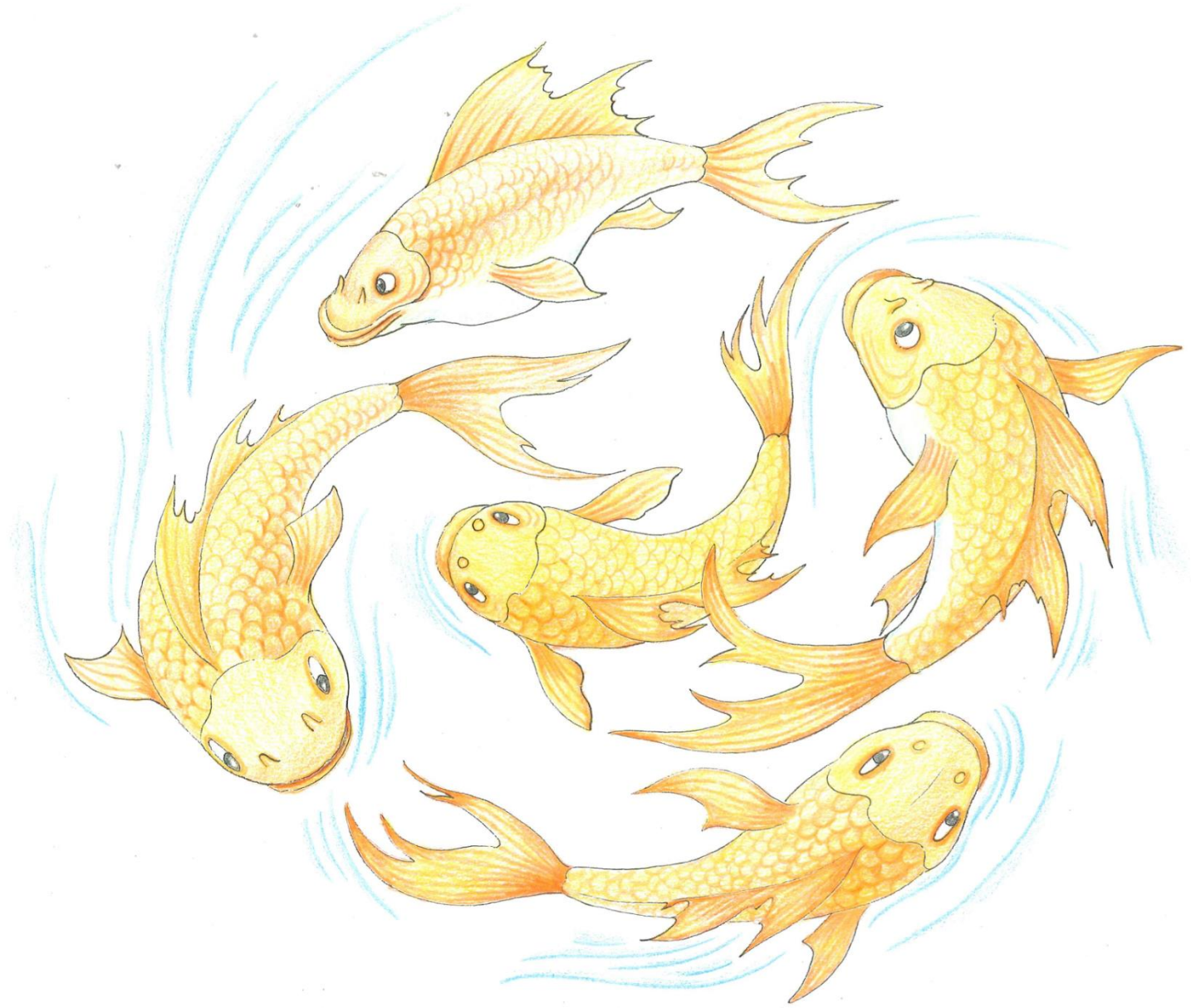
Ayakkabıcı nehre inip anahtarı aramaya başladı. Ama sonra yüzemeyeceğini fark etti! "Ben şimdi ne yapmalıyım? Güneşte ortadan kaybolmaya başladı, cadı da boynumu bükecek, söyledi çocuk.

Skomakergutten gikk til elven og begynte å lete etter nøkkelen. Men så kom han på at han ikke kunne svømme! «Hva skal jeg gjøre nå, heksa kommer til å vri om halsen på meg», sa gutten i det sola begynte å gå ned.

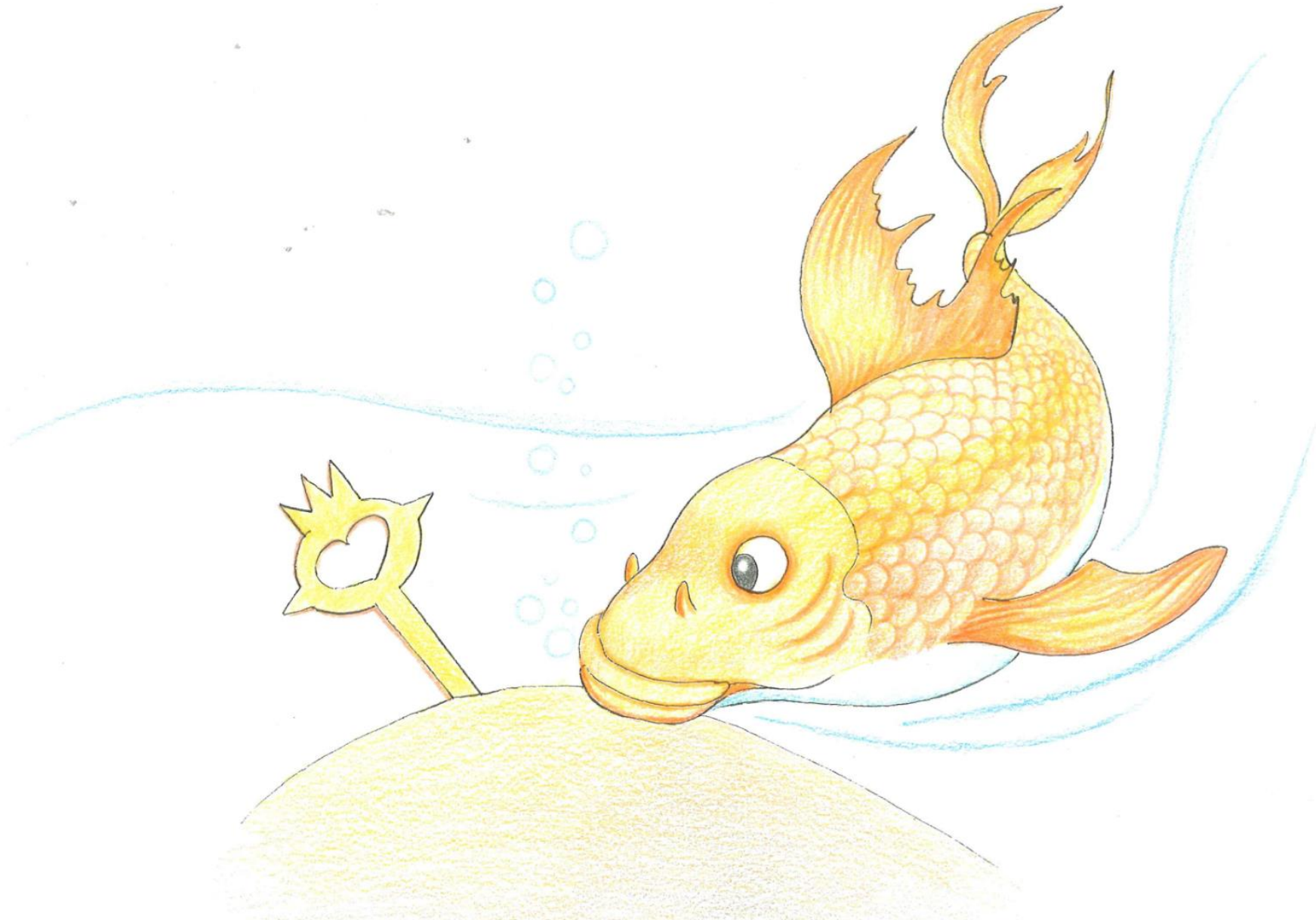
Aniden yüzüne birkaç damla su sıçradı. Nehre baktı.

Plutselig sprutet det noen vandrdåper i ansiktet hans. Han så ned i elven.

Bütün Japon balıkları gelmişti! Ona yardım etmeye gelmişlerdi.

Der var alle gullfiskene! De hadde kommet for å hjelpe ham.

Balıklar dibe doğru yüzdü ve anahtarı kumun dibinde gömülü buldular.
Fiskene svømte til bunnen og fant nøkkelen som var gravd ned i sandbunnen.

ve çocuğa verdiler.

De ga nøkkelen til gutten.

Çocuk cadiya koştu ve "Anahtar bende!" dedi. "Baya şanslıydın", dedi cadı ve daha da sinirlendi.

Gutten sprang bort til heksa og sa: «Jeg har nøkkelen!» «Nå hadde du flaks,» sa heksa enda mer irritert.

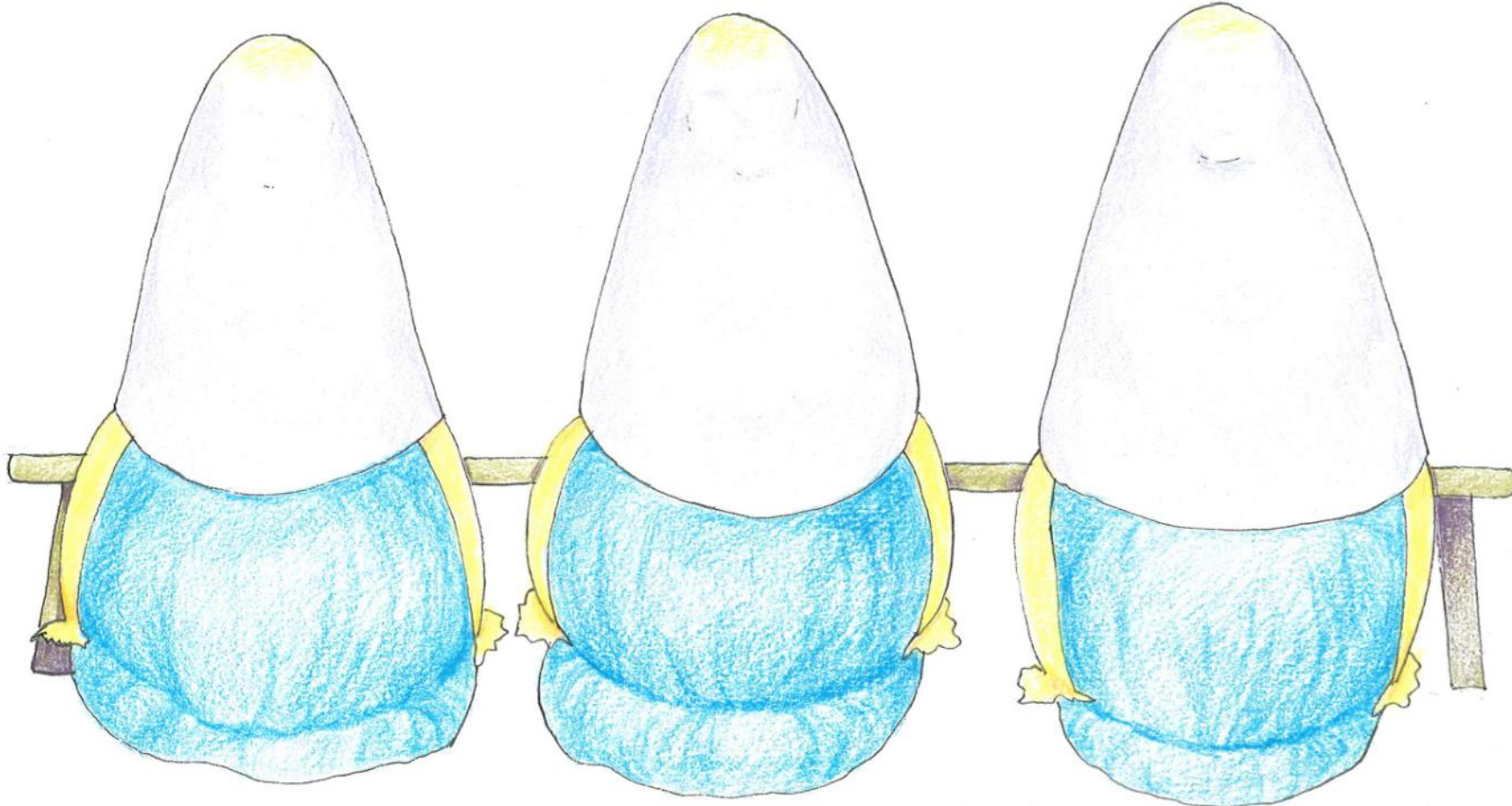
Sonra cadının süpürgesine oturdular ve merdivenlerden kale kulesine uçtular.

Så satte Skomakergutten og heksa seg på feiekosten til heksa og fløy opp trappa til slottstårnet.

De satte inn nøkkelen og åpnet døra til prinsessens kammer.

Anahtarı soktular ve prensesin odasındaki kapıyı açtılar. Uzun, beyaz perdelerle kaplı üç kadın oturuyordu. Herkes aynı görünüyordu! "Kimin prenses olduğunu tahmin edersen onunla evlenebilirsin," dedi cadı. "Eğer bir hata yaparsan, boynunu çevireceğim!"

Der satt det tre kvinner dekket med lange, hvite slør. Alle så like ut! «Hvis du gjetter hvem som er prinsessa, kan du gifte deg med henne.

Gjetter du feil, vrir jeg om halsen på deg!» sa heksa «De ser jo helt like ut!» sa gutten.

Nå kommer heksa til å vri om halsen på meg!»

"Tamamen benziyorlar!" dedi oğlan. Şimdi cadı boynumu evirecek! " "Bızzzzzzzzzz" diye aniden duydu. Yukarı baktı ve pencereden ieri girdi, birbiri ardına arılar utu. Ve bi anda tm arılar oradaydı!

«Bzzzzzzzzzz», hørte han plutselig.

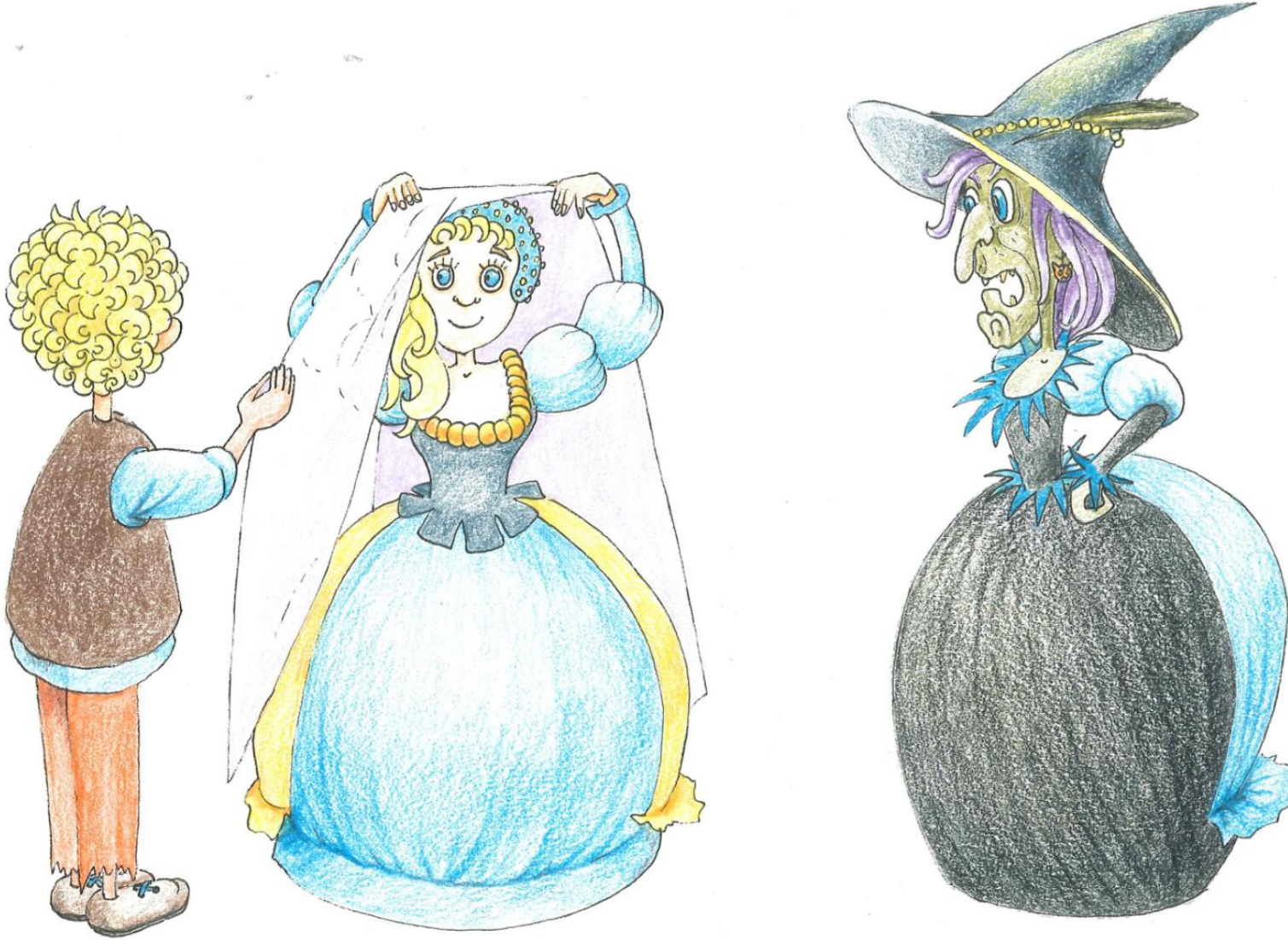
Han så opp, og inn gjennom vinduet fløy det inn bier, den ene etter den andre. Plutselig var alle biene der!

Arılar üç örtülü kadından birinin etrafında toplandılar ve birlikte başının üstünde güzel, altın bir taç oluşturdular. "Bu prenses! Altın taç var üzerinde!" dedi çocuk. Arıların prensesin başının etrafında toplandığı kişiyi işaret etti.

Biene svermet rundt en av de tre tilslørte kvinnene, og sammen formet de en vakker gullkrone over hodet hennes. «Det er prinsessa! Hun med gullkronen på!» sa gutten og pekte på hun som var omsvermet av biene.

Yüz perdelerini çıkardılar ve çocuğun doğru tahmin ettiği ortaya çıktı. "Şimdi çok şanslı çıktın!" dedi cadı kızgın ve sinirli halde.

Kvinnene fjernet ansiktsslørene sine, og det viste seg at gutten hadde gjettet riktig.

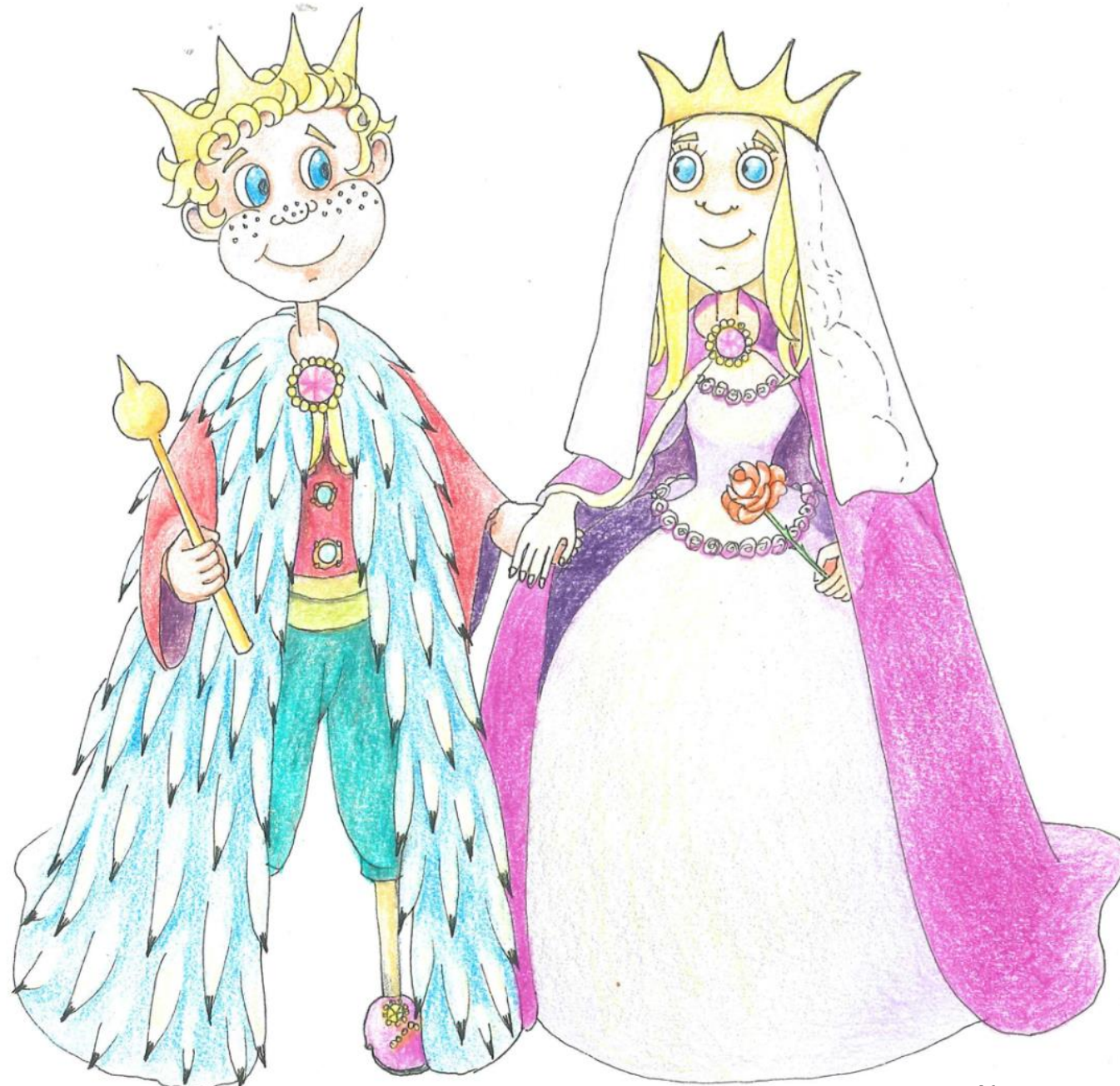
«Nå hadde du jammen meg flaks!» sa hekse sint og irritert.

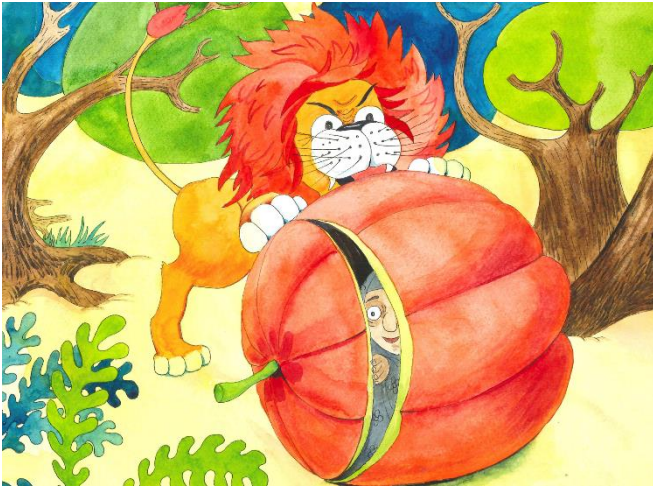
Ama cadı söylenmeye devam etti. Ayakkabıcının oğlu ve prensesle evlendi ve ülkede kral oldu. Ve o günden sonra artık hiçbir kızgın ayakkabıcı, ve kötü cadı onları rahatsız etmedi. Bu masalda burda biter.

Heksa holdt ord og Skomakergutten fikk gifte seg med prinsessa og ble konge i landet.

Etter den dagen var det ingen sinte skomakere eller onde hekser som plaget dem lenger.

Snipp snapp snute, så var eventyret ute.

Finn flere fortellinger på

nafo.oslomet.no

Fortellingen er laget med illustrasjoner fra Svetlana Voronkova